

Úvodník

17. listopad

Žijeme v přelomové době něčím podobné roku 1989. Něco starého padá a nové se tvoří. Je u toho mnoho emocí, těžko se hledá pravda a lidé se tehdy i dnes rozdělili na dva tábory. Jen v tom 89. roce se zdálo, že většině je jasné, který tábor je „dobrý“ a který ten „zlý“. A ač byli vždycky lidé různí a měli různé názory na věc, tehdy se jako zázrakem na nějakou dobu spojili. Tohle nás teprve čeká – to spojení lidí. Znovu si uvědomit, že máme různé názory, ale žijeme na jedné zemi, že sice můžeme válčit proti sobě, ale ztratíme všichni hodně a nezískáme nic.

Lid vždycky spojovaly i příběhy. Ten hodně důležitý příběh – vánoční, o narození Ježíška - Ježíše Krista - máme před sebou. Příběh o lásce, naději, odpuštění, pokoře... Mohl by být poselstvím i pro nás – covidem rozdělené.

Náš Betlém na Národce, by také mohl být poselstvím. Že se třeba dokážeme chvíli dívat jen na to, co nás spojuje. Muzika, dlouhá staletí zpívané koledy a příběh o narození Jezulátka. To může být náš příspěvek dnešnímu světu.

„Ať mír dál zůstává s touto planetou...“

Martina Zíková

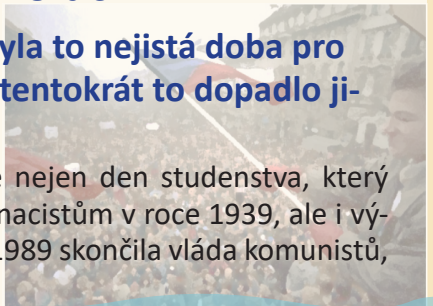

Zajímaví lidé

Rozhovor o Sametové revoluci

Jan Kozel o Sametové revoluci: Byla to nejistá doba pro všechny, rodiče se o mě báli, ale tentokrát to dopadlo jinak, nedalo se to zastavit.

Každý rok si 17. 11. si připomínáme nejen den studentstva, který vznikl už na počest demonstrace proti nacistům v roce 1939, ale i výročí Sametové revoluce. Díky ní v roce 1989 skončila vláda komunistů,

ve které lidé nemohli projevovat svůj názor, stýkat se s kým chtěli, věnovat se tomu, čemu chtěli, nemohli cestovat za hranice atd. Mohli žít jen tak, jak komunisti dovolili. Vše kontrolovali a nevyhovující chování krutě trestali. A to se rozhodli studenti zastavit. O tom, jaká byla při Sametové revoluci atmosféra, co se lidem honilo hlavou a jak to vypadalo na náměstí nacpaném stovkami tisíc demonstrantů, se dozvíme od Jana Kozla, mého táty, který se účastnil dění v Praze.

Co způsobilo Sametovou revoluci a jak začala?

Způsobila ji nespokojenost s komunistickým režimem a začala demonstrací studentů 17. listopadu na Albertově a na Národní třídě v Praze. To byla první velká studentská demonstrace, po které následovaly další.

Proč byla demonstrace tak významná?

17. listopad je mezinárodní den studentstva. Ti se v roce 1989 rozhodli demonstrovat, a tím projevit nespokojenost s tím, co se dělo v Československu. Bylo jich hodně, a protože byla demonstrace pravděpodobně nepovolená, tak se ji rozhodli komunisti prostřednictvím policie zastavit. Nějaké studenty zmlátili, což se rozkřiklo a chytila se toho i zahraniční média. Po celém světě psali, že se tady začalo demonstrovat proti komunistickému režimu. Někdo také vypustil fámu, že v průvodu někoho zabili, a tak se začalo hodně probírat, že tu není svoboda projevu a všechno se hned potlačuje. Komunisti se dostali pod tlak, který další demonstrace stupňovaly. Rozhodli se ale nebránit demonstracím násilím, což se předtím stávalo. Používali třeba vodní děla atd. K tomu ale tentokrát nedošlo, takže měli lidé větší odvalu. Nakonec to vyústilo v situaci, kdy vláda někdy v prosinci odstoupila a začalo se uvažovat o rozpuštění parlamentu a následných volbách. Odstoupil prezident Gustav Husák a na konci roku nastoupil Václav Havel, kterého kupodivu zvolil ještě starý komunistický parlament.

Jak jsi prožíval Sametovou revoluci ty?

Já jsem navštěvoval 3. ročník střední školy a asi dvakrát nebo třikrát jsem byl na Václavském náměstí na demonstracích, které následovaly po 17. listopadu. Chodil jsem tam se studenty gymnázia, na kterém studoval můj kamarád. Hodně se to prožívalo i ve škole, učitelé i stu-

denti se vyjadřovali. Někteří měli obavy, že se spousta věcí změní, protože byli angažovaní v komunistické straně. Někteří byli zase rádi, že se něco děje, že se konečně něco změní.

Jaká tedy byla atmosféra ve škole?

Byla napjatá, protože nikdo nevěděl, co z toho bude a na jakou stranu se to přikloní. Ti, kteří chtěli, aby nastala změna, byli na jednu stranu rádi, ale na druhou stranu se trochu báli otevřeně mluvit o svém názoru a vyjádřit sympatie demonstrantům, aby neměli problémy, kdyby se situace otočila. Lidé angažovaní u komunistů, kteří nechtěli změnu, bojovali proti dění, ale také se báli vystupovat příliš nahlas, kdyby se to otočilo proti nim. Prostě to byla nejistá doba pro všechny.

Jakým způsobem lidé projevovali své názory?

Mluvílo se o tom, protože to bylo aktuální téma. Nemluvílo se vlastně o ničem jiném. Ten, kdo podporoval komunisty nebo s nimi měli špatné zkušenosti, říkal: „Buďte zticha, do ničeho se nemíchejte, hleďte si svého, nebo to s vámi špatně dopadne.“ Jiní se studenty diskutovali, jestli to má smysl, jak se to může vyvíjet a co mají dělat.

Co říkali Tvoji rodiče na to, že jsi chodil na demonstrace?

Myslím si, že se trochu báli, protože se nevědělo, co se z toho vyvine. Jestli nebudou mít účastníci problémy, protože doposud to tak bylo. Vždy, když byla nějaká demonstrace, tak byla buď násilně rozpuštěná, nebo účastníky zatkla policie, vyslýchala je, vyhodili je ze školy nebo ze zaměstnání. Postupem času se ale obavy zmenšovaly, protože se vše rozběhlo tak, že se to nedalo zastavit.

Proč jsi na demonstrace chodil?

Zajímalo mě, co se tam děje a říká. Zaujala mě atmosféra, protože tam bylo hodně lidí. Často se člověk neocitne v davu desítek tisíc lidí. Byl to exotický zážitek. Ale také proto, abych přispěl ke změně.

Máš nějaký konkrétní zážitek z demonstrace?

Pamatuji si, že jednou, když jsme jeli na Václavák, tak jsme se vůbec nemohli dostat ven z metra, protože bylo nahoře tolik lidí, že se nešlo žádným směrem hnout. Všechny východy byly zacpané. Pak si vzpomínám, že bylo hezké, když všichni zpívali hymnu s Martou Kubíšovou. Panovala taková hezká sounáležitost. Také si pamatuji, jak

mluvil Václav Havel. Říkal, že je potřeba být v klidu, nevyvolávat násilí, vyjednávat a připravovat se na svobodné volby. Občas projela prostředkem náměstí sanitka, tak se lidé uhýbali. Nevím, jestli to byla nějaká provokace.

Co se po odstoupení komunistů změnilo?

Dá se říct, že se změnilo všechno. Kromě svobodných voleb přišly ekonomické reformy a restituce (navracení majetku). Dříve mohl vlastnit půdu a podnikat jen stát, ale nové vlády rozpustily majetek mezi lidi. Některý se vracel, protože ho komunisti lidem brali a ten, co komunistické podniky vybudovaly, šel do soukromých rukou. Tato změna nás ovlivňuje v dobrém i zlém dodnes.

Byla revoluce úspěšná?

Nevím, jestli byla úspěšná, ale rozhodně byla nevyhnutelná. Byla to poslední kapka, která přispěla k zhroucení komunistického režimu. Špatné je to, že mnoho lidí, kteří byli zvyklí na chování komunistů, jak byli zlí a dělali špatné věci, si to nesou s sebou dodnes a mají tendenci se chovat stejně. Spousta lidí, kteří byli komunisti a měli kontakty, informace a peníze, využili změn. Přišli k majetku, založili firmu, protože měli lepší výchozí podmínky. Přineslo to tedy mnoho pozitiv, ale i tyto minusy.

Myslíš, že se bude podobná situace opakovat?

Myslím, že ano. Změny a revoluce se dějí a záleží jen na tom, za jak dlouho se stanou. Po nějakém čase přestane být část lidí spokojená s tím, jak to funguje a čím větší ta část je, tím je větší pravděpodobnost, že k revoluci dojde. Je to normální, dělo se to v průběhu historie mnohokrát, takže to zase přijde.

Ludmila Kozlová

Vtipy pro velryby

Paní učitelka zapisuje do třídní knihy a říká:
„Kdo chybí, ať zvedne ruku!“

V hodině matematiky zkouší učitel žáka:
„Když ti dám čtyři a tři králíky, kolik jich budeš mít?“

Žák odpoví: „Osm.“

„Špatně. Když ti dám čtyři a tři králíky, máš jich sedm. Takže, když ti dám tři a čtyři králíky, kolik jich budeš mít?“

„Osm.“

„Jak to?!“

„Protože už jednoho máme.“

Pračlověk vyčítá svému synu známky na vysvědčení:

„Tu trojku z lovu chápu, jsi ještě malý, ale jak můžeš mít čtyřku z dějepisu, když to má jen jednu stranu?!“

Markéta Škorpilová

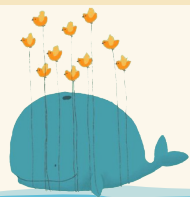

Volné psaní

Roztál svůj plášť...

Svatý Martin neměl rád boje, ale když vyrostl, tak jeho otec nedal, a Martin bojoval v několika bitvách. Vůbec se mu to nelíbilo a tak se rozhodl, že pojedou na svém koni do města. U městské brány seděl a mrzнул žebřák. Martin sestoupil ze svého koně, a protože měl jen koně, plášť a meč, tak roztal svůj plášť na polovinu a druhou žebřákovi dal. V noci se mu zdál podivný sen, viděl žebřáka, ale už nevypadal jako žebřák a z dálky v něm poznal Ježíše. Řekl si, to musím povědět žebřákovi a hned jel k městské bráně. A nakonec řekl, už vím, jaké bude moje povolání, už nebudu válčit v bitvách, ale budu pomáhat lidem, kteří to potřebují.

Jakub Kadlec

Okénko udržitelnosti

Koza, prales nebo pytel odpadků? Šetrné Vánoce nejsou jen kliše

Vánoce jsou obdobím klidu a radosti, ale poslední dobou k nim bohužel patří i zbytečně přehnané nakupování. Každého samozřejmě potěší dárky, ale můžeme si přát nebo naše blízké obdarovat těmi, které jsou k přírodě šetrnější. Jak tedy prožít Vánoce se vším, co na nich máme rádi, ale zároveň udržitelně?

Hravý Advent

Nedílnou součástí Vánoc je Advent, ke kterému pro mnoho z nás patří Adventní kalendář. Pojdme zapojit svou kreativitu a vytvořme si vlastní bez zbytečných plastů a nekvalitní čokolády s palmovým olejem, kvůli kterému se vypalují deštné pralesy. Adventní čas má sloužit jako očekávání Vánoc plné dobročinnosti, klidu a času s blízkými. Pro to si čekání můžeme zkrátit třeba plněním úkolů. Vytvořte si kalendář navzájem se sourozenci a zapojte do něj hádanky, cestu za pokladem, úkoly, anebo připravte ten běžný s věcmi nebo sladkostmi, které najdete doma. Pokud se vám nechce tvořit, vytiskněte si na tento s úkoly týkající se udržitelnosti: <https://www.sustainable-advent.de/en/>.

Umělý, nebo živý?

Všichni milujeme vánoční atmosféru a výzdobu. Rozhodně ale není potřeba stále kupovat nové ozdoby. Používejme každý rok stejné, i to má své kouzlo. Pokud je ale zrovna nakupujete, upřednostňujte dřevěné, z recyklovaných materiálů nebo si je vyrobte sami. A proč neudělat radost nákupem u místních výrobců? Hlavní dekorací je jistě stromeček. Občas slýchávám, že je šetrnější koupit ten umělý, protože kvůli živým stromečkům se odlesňuje. Pravdou je, že díky jejich pěstování máme více zeleně, která ochlazuje klima a můžeme je zkompostovat. Koupí umělých stromků produkujeme další plast, který má velkou uhlíkovou stopu. Určitě je dobré najít nějaký stromeček,

který je z Česka a byl pěstován šetrně. To dokazuje certifikát FSC.

Což takhle nedát si kapra?

I jídlo hraje o Vánocích velkou roli. Snažme se nakupovat pokud možno bez obalu nebo ho aspoň omezit. Nosme si své sáčky, do kterých můžeme dát vážené zboží a vybírejme větší balení místo více menších. Také vyhledávejme české suroviny. Zkusme se zamyslet, zda se neobejdeme bez kapra. Samozřejmě je to naše tradice, ale kapři během převozu trpí a přežívají v hrozných podmínkách, takže můžeme aspoň zapřemýšlet, jestli nám postačí třeba mé oblíbené zeleninové karbanátky, protože i na Štědrý den si můžeme odpustit maso. V každém případě jídlem neplýtvajte a nakupte jen to, co sníte.

Koza, prales nebo pytel odpadků

A teď už k samotným dárkům. Rozmyslete si, co doopravdy potřebujete a pokuste se to najít třeba z druhé ruky nebo od českého výrobce. Každá výroba totiž velmi zatěžuje přírodu. Stojí mnoho materiálu, energie, vody, dopravy atd. Hezkým řešením je obal na mobil nebo knížku od <https://www.forewear.cz/>, které jsou vyrobeny z nepotřebného textilu a šijí je hendikepovaní lidé v Česku. Také si můžete udělat radost dobrým skutkem! Na odkazu <https://www.skutecnydarek.cz/c/vyber-podle-typu/vse/> najdete možnosti, jak podpořit chudé rodiny v Africe třeba koupí kozy, hygienických potřeb, pitné vody a mnoho dalšího. Dokonce se můžete stát zachráncem pralesa nebo sběratelem odpadků. Stačí navštívit <https://justicefornature.org/cs/titulni-strana/> a zakoupit např. 1 ar pralesa, který se stane součástí rezervace, kde se nesmí pralesy vypalovat. Darovat můžete i látkový pytlík, skleněnou lahev nebo něco jiného, co usnadní cestu k bezobalovému životu. Vaše blízké ale jistě potěší něco, co jim s láskou vyrobíte. Bylinkový čaj, pečení a k tomu dopis nebo básnička, která je zahřeje u srdíčka.

Také nezapomeňte informovat Ježíška, aby nebalil dárky do nových obalů, ale zachoval loňské nebo na zabalení použil staré oblečení.

Prožijte Vánoce v klidu s Vašimi blízkými a myslte i na přírodu. Myslím, že inspirace najdete dostatek. Krásné udržitelné Vánoce!

Udržitelný slovníček

Uhlíková stopa – množství vypuštěných skleníkových plynů, které oteplují planetu během produkce

Luďmila Kozlová

Cestování kolem zvířat

Zvíře: Starokladrubský bělouš

Plemeno vyšlechtěné speciálně pro kočárovou službu na panovnickém dvoře.

Starokladrubský bělouš je nejstarší české plemeno a zároveň je to zřejmě jediné plemeno koní vyšlechtěné speciálně pro kočárovou službu na panovnickém dvoře. Své jméno dostal podle hřebčína v Kladrubech nad Labem. Obecně se dělí na dvě barvy: bílý a černý.

Stavba těla

Starokladrubský kůň se řadí mezi teplokrevníky. Těžká hlava má klabonos typický pro starokladrubské koně, výrazné jsou jeho velké oči s živým a inteligentním výrazem. Jeho vysoko nasazený mohutný a středně dlouhý krk je i dobře osvalený. Kohoutek je méně výrazný. Kohoutková výška (tzn. od země ke kohoutku) se pohybuje ve velikosti 175-180cm. Hrudník je hluboký a široký s přiměřeně velkou lopatkou, díky které mají velkou pohyblivou akci. Jeho hmotnost (váha) je 700 kg.

Charakter (povaha)

Starokladrubský kůň se může dožít až 30 let. Toto plemeno má živý temperament (chování). Povahou bývá laskavý a ochotný.

Využití

Starokladrubští koně se uplatňují především jako kočároví koně. Díky tomu se proslavili po celé Evropě, nejčastěji ve čtyřspřeží. Zároveň stoupá jejich obliba i pod sedlem (např. v drezuře).

Eva Kubičková

Ptakopysk

Možná si říkáte, kam ptakopysk patří...

Má zobák, klade vajíčka, ale nemá křídla, má srst a nemá pařáty. **Jak tedy biologové poznali kam patří? Poznali to podle znaků.**

Ptáci kladou vajíčka, mají peří a nemají ocas, savci mají srst, ale jak můžeme od názvu slyšet (savci) tak sají mléko, a to právě ptakopysk dělá.

Angličtina s velrybou

Tom And Peter

Peter: Hello.

Tom: Hello.

Peter: Excuse me?

Peter: Is there a DINO museum.

Tom: Yes, there is. Is between café and cinema.

Peter: Thank you. Bye.

Tom: Bye, Bye.

Tom Poláček (Peter), Jolana Příkladová (Tom)

Reportáže

Konference o vzdělávání

Ne, není to kouzelná formule ani heslo k emailovému účtu. To, co a jak lépe učit, učitele opravdu zajímá. Ve středu 27. 10. 2021, kdy většina dětí byla doma, učitelé poslouchali informace od „velkých“ a zkušených pedagogů v kinosále na Národce. V dopoledním bloku vystoupil například Tomáš Feřtek, spolupracovník EDUin, dramaturg a scénarista pracující pro Českou televizi (možná sledujete seriál Ochránce) nebo Václav Mertin, přední dětský psycholog. Měla jsem velkou radost, když jsem poslouchala povídání Tomáše Feřteka. Vyprávěl o několika školách v České republice, které se snaží fungovat více dle potřeb samotných dětí – hodně mi to připomínalo způsob vzdělávání u nás v Montessori. Optimismus a naději nám daroval i

Výskyt ptakopyska: ptakopysk žije v Austrálii.

Jak vypadá ptakopysk? Ptakopysk má zobák. Tělo vypadá jako bobří. Končetiny má jiné, zadní nohy mají blány a přední nohy vypadají víc jako tlapa.

Čím se živí ptakopysk? Na ptakopyskovu jídelníčku můžeme vidět drobné korýše, larvy, rybky a červy. Ptakopysk si ukládá jídlo do lícních tureb (do tváří).

Zajímavosti: Ptakopysk nemá žaludek, všechna potrava jde z jícnu do tenkého střeva. Ptakopysk nekouká pod vodou, řídí se totiž elektrosenzory (nebo jak to nazvat). Samci ptakopyska mají na zadních nohách jedové ostruhy, ale slouží jim jenom při páření proti ostatním samcům. Ptakopysk nemá rád teplo a kvůli globálnímu oteplování se mu přestalo dařit.

S čím si myslím, že je „smíchanina“? Kachna – zobák, vydra – blány a kožíšek, bobr – ocas a tělo, plaz - jedové žlázy, křeček - lícní torby, žralok - elektrosenzory

Co si myslíte vy?

_____ - _____ - _____ - _____
_____ - _____ - _____ - _____
_____ - _____ - _____ - _____
_____ - _____ - _____ - _____

konec!

Matouš Veselý

Václav Mertin, který promluvil o schopnosti lidského mozku přizpůsobit se náročným situacím. A i když loňský rok byl velmi „speciální“ dle Mertina máme velkou naději napřímit se a posílení jít dál...

Ne všichni žáci však v tento den byli doma... Odpoledne se neslo v duchu „workshopů“. Mé velké díky patří Ludmile Kozlové a Frídě Kojsovové, které přišly povídat o svých každodenních zkušenostech u nás na škole. Workshop nesl název Alternativní vzdělávání. Z Českých Budějovic za námi přijely dvě paní učitelky z Waldorfské školy a přivezly s sebou spoustu krásných čítanek, skřítků i obrazů. Vzájemně jsme si předávali zkušenosti i nové informace. Na závěr naší diskuze jsme si společně prošli prostory školy. To, že zájem byl oboustranný, dokázal i fakt, že budovu školy jsme opouštěli až po 16. hodině.

Iva Zíková

Svatý Martin dorazil na Národku

Byl krásný listopadový večer. Před naší školou se scházely děti s lampiony. Pak jsme se seřadily do průvodu, který se vydal po sídlišti. Lampiony svítily jako malé hvězdičky. Po návratu na zahradu jsme volali na svatého Martina. Najednou se ze tmy vynořil kůň a na něm svatý Martin. Byli jsme překvapení a s radostí poslouchali příběh, který nám vyprávěl. Příběh o tom, jak se s chudákem rozdělil o svůj teplý plášť. A protože je svatý Martin štědrý, rozdělil se s námi i o nějaké sladkosti. Nakonec jsme si s Martinem udělali selfie a pohládili koně. A že kůň nebyl bílý? To vůbec nikomu nevadilo. Po tak krásném večeru se mi dobře usínalo.

Andrejka Houšková, Nirvána

Třetí největší, ale nejchudší

V pondělí 15. listopadu jsme si poslechli povídání o Nigérii a Mosambiku v Africe. Bylo hlavně o tom, jak zde lidé žijí. Také jsme se dověděli některé příběhy rodin. Paní cestovatelka nám pověděla i o své kariéře – jaké byly její začátky, jak v afrických státech pomáhala a jaké byly její pocity. Bylo to velmi zajímavé a poutavé.

Štěpánka Hronová

Výprava ala chameleon

Expedice tankovka

Vyrazili jsme v pondělí po svačině na úžasnou výpravu plnou dobrodružství.

Ve třídě si každý vzal papírek, na který si měl zapisovat všechny podrobnosti o tom, co viděl, co slyšel a hlavně co nasbíral. Rozdělili jsme se do různých skupinek, někdo šel vepředu a někdo se loudal vzadu. Běhali jsme, lezli jsme po stráních a povídali si.

Našli jsme každý něco - někdo rostliny, někdo zase listy, malé živočichy v podobě brouka honívala (pojmenovali jsme ho modřinek) a v poslední řadě i plechovku od jídla.

Naštěstí se nikomu nic nestalo, na konci tankovky jsme postavili malé příbytky skřítkům, dopsali potřebné poznámky a podívali jsme se na prasátka. Byla tam dokonce i malá selátka.

Na zpáteční cestu už jsme si plánovali, jak budeme ve škole spát.

Tato výprava byla úžasná a moc jsme si ji všichni užili.

Viktorka Bicanová

Recepty na dobroty

Jablkový dort trochu jinak...

Na 12 kusů

Přísady

- 8 nastrohaných jablek
- 4 polévkové lžíce moučkového cukru
- ½ sáčku vanilkového cukru
- 1 lžička mleté skořice
- 100 g másla
- 20 celozrnných máslových sušenek
- 100 g mírně hořké čokolády
- 50 g mléčné čokolády
- 1 polévková lžíce rostlinného oleje

Na ozdobu

- 50 g mléčné čokolády
- 2 jablka
- skořicový cukr

Postup

Jablka oloupejte, rozkrájejte na čtvrtky, odstraňte jádřinec a nahrubo nastrohejte na struhadle. Poprašte moučkovým a vanilkovým cukrem a skořicí, a nechte 15 minut zvláchnět. Poté dejte jablovou hmotu na pánev a poduste, dokud se tekutina zcela neodpaří. Odložte do chladu.

Rozpusťte máslo. Máslové sušenky dejte do mrazícího pytlíku a ten pevně uzavřete. Sušenky rozdrobte válečkem na těsto, přidejte k máslu a dobře promíchejte. Rám formy 26 cm postavte na dortový podnos vyložený pečicím papírem a hmotu upěchujte lžící, abyste vy-

tvořili korpus. Odložte jej do chladu.

Obě čokolády rozsekejte nahrubo a rozpusťte spolu s olejem ve vodní lázni.

Vychladlou jablečnou hmotu dejte na sušenkový korpus a hladce rozetřete. Přelijte čokoládou. Odložte minimálně na tři hodiny do chladu.

Mléčnou čokoládu rozpusťte ve vodní lázni, dejte do papírového pytlíku a vytvořte na dortu proužky na ozdobu. Opět dejte na 15 min. do chladu. Poté nazdobte jablky nebo ozdobami.

Vojtěch Vojta

Vláčný jablečný perník s čokoládovou polevou

Ingredience

0.5 hrnku	rostlinný olej
1 hrnek	mléko
2 ks	jablko
1 ks	vejce
2 hrnky	hladká špaldová mouka
1 hrnek	třtinový cukr
1 lžíce	perníkové koření
2 lžíce	kakao
1 balíček	prášek do pečiva

poleva

1 balíček	čokoláda na vaření
5-6 lžic	smetana na vaření

Postup přípravy

Postup je velmi jednoduchý. Dvě větší jablíčka omyjeme a okolo jádřince nastroháme i se slupkou na jemném struhadle.

Vejte rozklepneme do mísy, přidáme cukr, mouku, prášek do pečiva, koření, kakao, mléko, olej a nakonec i jablíčka. Vše dobře promícháme. Těsto rozprostřeme na vymazaný a vysypaný plech a v předehřáté troubě na 175 °C perník upečeme, je hotový za cca 20 – 25 minut, vyzkoušíme špejlí.

Polevu připravíme rozpuštěním čokolády s trochou smetany. Hladkou polevu rozetřeme na jablečný perník a necháme zatuhnout. Vláčkový jablečný perník s čokoládovou polevou nakrájíme a podáváme třeba ke kávičce.

Tomáš Voráček

Obrázky Čtyřlístku

Martin

Nelinka Kuklová

Sarlotka

Tom I.

Tom

Tonda a Domča

Verča Ilková

Zuza B.

Terezka F.

Doubi

Markétka

ZMIZENÍ TÝDENÍ TABULKY

Byl jednou jeden mámitk a ten se jmenoval Mlask.
Ty nevíš, co je mámitk? Mámitk je příšerka a jako
každý mámitk má Mlask velký apetit.
Mlask jí jen papír, a tak žije ve skladu
na papír. Jednoho dne ten sklad zrušili,
a Mlask už neměl nic k snědku. Jednoho rána
upozoroval su nejlahodnější vůni, co kdy cítil.
Rošhodl se, že sa sou vůni půjde,
a šel.

Šel před školou jménem Národka, byla to
Montessori škola. Mlask nevěděl, co je Montessori škola.
Šel domů, a vůně ho lákala do jedné třídy.

Jmenovala se Chameleoní

Ja volně šla s posádkou papírů s násvem týdenní tabulky.

Na nic nečekal, mlask! a byla pryč!

Mlaskovi moc chutnala a měl štěstí, proto se ve
třídě pohybovala ještě hromada.

A tak se rozhodl, že v té třídě bude bydlet.

Od toho dne ve třídě Chameleoní mívá týdenní tabulky.

A když mi nevěříte, tak se podívejte na tento papír.

HNEDLE MI HO SNĚDL!

mlask!

Zonas Liebl AUTOR

Herní svět

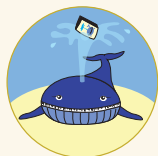
SNOWMAN SIMULATOR

Děláte v zimě rádi sněhuláky? Tak tady je můžete dělat celý rok.

Válíte koule a dáváte je sněhulákovi, který každou koulí nabývá a roste. Sníh je po celé mapě a můžete tam najít i dárky, které vám dají různé předměty, například cukrové hole. K dispozici jsou dvě měny, zlato a stříbro. Můžete potkat i zlé mužíky, kteří na vás neútočí, pokud je nenaštmete. Hned před vaším sněhulákem je obchod se zvířátky, které vám pomůžou s útokem na zlouny nebo s hrabáním sněhu. Při troše štěstí najdete i portál do místa, kde si pořádně vyděláte. Takže, když se vám na obrazovce objeví „mysterie portal has open“, neváhejte a vydejte se tam a užijte si skvělou zábavu ještě dřív, než napadne první letošní sníh!!

Sebastián Rychlík

Velryba na souši

Vydává: Montessori základní škola Prachatice,
Národní 1018, 383 01 Prachatice

E-mail: velrybanasousi@seznam.cz

Šéfredaktorka: Veronika Veselovská

Redakce:

Ludmila Kozlová, Šanti Justová, Tomáš Voráček, Vojtěch Vojta, Eva Kubičková, Jolana Prixová, Tomáš Poláček, Markéta Škorpilová, Viktorka Bicanová, Martin Pozniak, Jakub Kadlec, Sebastián Rychlík, Matouš Veselý, Nela Kuklová, Maxim Zíka, Šarlota Thonová, Doubravka Nová, Markéta Kramlová, Terežka Freimanová

Grafická úprava a sazba: Jolana Drhovská

Toto číslo bylo předáno do tisku 18. 12. 2021